

A hét kecskegida

-Gyermekeim! -szólt a kecskemama hét kisgidájához.- Elfogyott az ennivalónk, el kell mennem a faluba élelemért. Zárjátok be jól az ajtót és vigyázatok, be ne engedjétek a farkast!

Ám alighogy elment a kecskemama, jött a farkas. Vékonyka hangon így szólt: -Kisgidáim, kedveskéim, nyissátok ki az ajtót, én vagyok az anyukátok! Sok finomságot hoztam nektek! A kisgidák persze tüstént ajtót nyitottak.

Anyjuk helyett azonban a gonosz farkas rontott be a házba. A gidák rémülten menekültek, amerre láttak, de a farkas gyorsabb volt: felfalta mindegyiküket. Csak a legkisebb menekült meg, aki az óraszekrénybe rejtőzött.

Szegény kecskemama nagyon elszomorodott, amikor legkisebb gyermekétől meghallotta, mi történt. Ám egyszer csak meglátták a farkást, amint hatalmas pocakjával horkolva feküdt egy fa alatt.

Gyorsan felvágták a hasát egy ollóval és a hat gida épségben kiugrált belőle. Majd nagy kövekkel megtöltötték a farkas hasát és összevarrták. Amikor a farkas felébredt, nagyon szomjas volt. Feltápászkodott és odavánszor-

gott egy közeli kúthoz, hogy szomját oltsa. A nehéz kövek azonban lehúzták őt a mélybe és ott lelte végét a vízben. A kisgidák örömeükben vidám táncot roptak és énekelték: Nincsen többé gonosz farkas.